

Information

Et liv er forbi: En klukleende realist

Hendes liv begyndte ifølge hendes eget udsagn sent, men hun tog revanche ved at være mere aktiv end de fleste og arbejde passioneret for forståelsen mellem mennesker på tværs af grænser

Helle Wisti

Født Ahlefeldt-Laurvig den 4. februar 1923 på Kjærsgård, Brenderup

Uddannet husholdningslærer, men arbejdede fra 1953 i Det Danske Selskab. Medstifter i 1976 af Fonden for International Forståelse

Gift med Folmer Wisti, 1955

Død den 11. juli 2015 og bisat i Rungsted kirke den 23. juli.

Privatfoto

26. september 2015

»Mit liv startede, da jeg blev gift,« sagde Helle Wisti engang. Indtil da havde hun ellers levet mere end 30 år, født i 1923 som komtesse Helle Ahlefeldt-Laurvig på herregården Kærsgaard ved Brenderup på Fyn som den yngste af tre børn. Senere flyttede familien til Odense og derefter til København, hvor hun blev husholdningslærerinde. Men den periode af sit liv talte hun ikke så meget om.

I 1953 blev Helle Wisti ansat som sekretær ved Det Danske Selskab og blev hurtigt leder af afdelingen for studierejser og kurser. Her mødte hun Folmer Wisti, selskabets direktør, der havde et ønske om gennem selskabet at fremme udvekslingen af kultur og skabe en bedre forståelse mellem mennesker på tværs af grænser, særligt i Europa. Folmer Wisti selv kom fra Jylland og mente, at store dele af de europæiske lande og deres særegne kultur blev overset, når den kulturelle udveksling var centreret i hovedstæderne, og Helle Wisti blev betaget af den idealistiske mand og de mange visioner.

Da hun fik tuberkulose, besøgte han hende flere gange på sanatoriet, interessen var ikke kun professionel. Omkring to år senere blev hun gift med den 15 år ældre direktør.

Et beskedent liv

Helle og Folmer Wisti levede et beskedent og bevidst liv. De boede i hus i Rungsted, men havde ingen bil, så de cyklede over alt. De var vinterbadere, spiste havregrød hver morgen, og det var ikke kun i forhold til aktivering af yderområderne, at Wistierne var foran deres tid. Folmer og Helle Wisti drak hjemmepresset grøntsagsjuice af egen høst længe før det blev moderne.

Haven var Helle Wistis frirum. Det var en dyb og rektangulær græsplæne, flankeret af staudebede og en nøddegang på hver side med frugttæer i bunden.

Opmærksom på ikke at udpine eller forstyrre jordens ressourcer gødede hun udelukkende med egen kompost, og udbyttet var enormt. Peberrod, æbler, bønner, nødder, sølvbeder – nok til at fylde en grøntafdeling i Irma.

Helle og Folmer Wisti fik aldrig børn, men etablerede en fond, som de på grund af deres nøjsomme livsstil kunne stifte for egne penge i 1976. Fonden for International Forståelse skulle ligesom selskabet støtte en kulturel udveksling for at skabe en bedre transnational forståelse, og da Folmer Wisti stoppede i Det Danske Selskab i 1983, helligede Wistierne sig arbejdet med fonden på fuld tid.

Helle Wistis største styrke var overblikket, hun fulgte op på initiativer, der ellers kunne være løbet af sporet eller ud i sandet og de blågrå øjne strålede, når hun skulle i gang med at planlægge den næste internationale konference – hun havde styr på de mindste detaljer og huskede altid, hvem der skulle have tilsendt blomster. Helle Wisti var optimist og holdt ikke igen med sin klukkende latter. Samtidig var hun inkarneret realist. Mens hendes mand havde et mere naivt og impulsivt væsen, forstod hun at stille de kritiske spørgsmål og sikre, at deres arbejde blev holdt inden for en realistisk ramme i både omfang og økonomi. Hun bandede aldrig, men talte bramfrit, hvis hun fik fornemmelsen af, at nogen ville bruge fonden uretmæssigt, eller hvis hendes mand ikke blev behandlet med behørig respekt.

Jeg følger med

Første gang Helle Wistis liv sluttede, var da Folmer Wisti døde som 92-årig i 2000. »Jeg følger med, og det er så det,« sagde hun siden. Hun overtog posten som formand i bestyrelsen i deres fond og fortsatte det ihærdige arbejde for deres fælles projekt.

Det passede Helle Wisti dårligt at blive gammel. Indtil hun var sidst i 80'erne, slog hun selv sin plæne med en håndskubbet græsslåmaskine og klippede hækken med en manuel hæksaks. Men da hun var 91 år, begyndte både overblikket og fysikken at svigte hende, og efter et længere tilløb, hvor hun skulle sikre fondens videre liv, besluttede hun efter 60 års arbejde at forlade sin formandspost i 2013. Det var anden gang, hendes liv sluttede. Få måneder senere måtte hun flytte fra huset og den elskede have og på plejehjem. Her endte Helle Wistis liv den 11. juli 2015. Som enearving til hendes jordiske gods stod Fonden for International Forståelse.